

Nosaltres unim el testimoni del nostre condol a les mostres d'afecte que amb tant trist motiu haurà rebut sens dubte la família del finit, l'ànima del qual recordem a les oracions dels nostres lectors. A. C. S.

Ha pujat al Cel, a la tendra edat de tres anys i nou mesos, la xamona nena Maria Teresa Escalas i Fàbrega, que era l'encant i l'alegria dels seus aïmats pares, avia paterna, avia materna i de nens i nenes, els quals tenien fundades en ella ben falagueres esperances que la mort cruel ha vingut a desvanir.

Serveixi'ls de consol en la seva justa pena el pensar que tal volta ha sigut per a ella una gran ventura el que Déu ha cridat. Cel abans de contaminar-se amb l'atmosfera d'aquest món enganyador, i que desde allà estés sens dubte pregant per ells per a que puguin un dia anar fer-li companyia.

Nosaltres ens acompanyem al seu dol i els desitgem cristiana resignació.

TELEGRAMES I TELEFONES DE "LA VEU DE CATALUNYA"

(PER TELEFON)

La «Gaceta». Madrid, 22, 10 matí. Decrets de Marina ja tramesos. Disposicions de Guerra tornant quantitats, entre elles 500 pessetes a Salador Mestre Escotet, veí de Canyelles (Barcelona), que la disposa per reduir el temps en files.

Disposant s'anuncien, mitjantment examen, la provisió de 100 places d'aspirants, sense sou, del cos de seguretat.

Concedint bonificació als 1.225 escolars afiliats a diverses mutualitats oficials d'Espanya en 1912, i que han estat imposables en l'Institut Nacional de Previsió.

Disposant se concedeixen bonificacions a cada un de les Mutualitats que s'esmenten. De 40 pessetes se n'indica una a Lucmajor, i de 25 pessetes dues a Sant Hilari Sacalm.

Disposant la inscripció en el Registre de Mutualitats escolars a què's refereixen varis articles del reglament de 11 de maig de 1912 de varis Mutualitats escolars. Entre elles n'hi ha dues de Sant Hilari Sacalm.

Relació de les pensions declarades pel Consell Suprem de Guerra i Marina durant la segona quinzena del propi passat abril.

El Doctor Pelaez i la premsa catòlica. Els redactors de l'Agència Premsa Associada han visitat al bisbe de Jaca, que s'hostia a les Escoles Pies de Sant Antoni d'aquesta Cort, per a entregar-li un al·lucinat amb firmes dels periodistes catòlics de tota Espanya, expressió de gratitud i adhesió.

Els carrilers vascos. Bilbao.—A la Casa del Poble s'ha celebrat un miting de unitat ferroviària de Vascaya, per a protestar de la passivitat del Govern en la vaga de Bermeo.

Els oradors han afirmat que l'autoritat local comet atropells amb els vaguistes.

Ha atacat a la Companyia del Nord. S'ha telegrafiat al Comitè de Unió Nacional ferroviària i al ministre de Foment.

Miting socialista. Sevilla.—L'Agrupació Socialista ha organitzat un miting.

Pau Iglesias ha pronunciat un discurs recomanant la unitat dels obrers i la constitució de caixes de resistència per a contribuir a les necessitats en la lluita contra el capital.

Ha combatut als governs burgesos, executant-se en generalitats amb argües als ideals socialistes.

Contra una R. O. Alacant.—La Junta de la Societat de Cambrers i Cuiners i similars ha acordat celebrar un miting el propi vinent diàspore per a protestar contra la real ordre del senyor Albuja excluint-los del servei domèstic.

En Romanones, en Montero Rios i en Gasset. Madrid, 22, 2 tarda. El president del Consell ha dedicat el matí a realitzar varis visites, entre elles a: una al senyor Montero Rios i una altra al senyor Gasset.

Amb el president del Senat ha tractat del plan parlamentari i de la província de les vacants que existeixen en la Mesa de l'Alta Cambra.

Sembla que el debat polític se plantejarà en el Senat, amb la interel·lació del senyor Polo i Peyrolon.

Respecte a la visita fins al senyor Gasset no se sabrà res fins demà, ja que que el Govern no ha acudit al seu despatx i no ha pogut ser interrogat pels periodistes.

Tampoc hem pogut parlar amb el senyor Gasset, perquè aquest a migdia ha abandonat son domicili, al menys, així ho han dit a quanes persones, diputats i periodistes, arribaven a saber-ho.

Per lo tant, se desconeix el resultat de la entrevista, si és que n'hi ha hagut, però es pot assegurar, per la impressió dominant, que el senyor Gasset verà el ministre de Foment.

Una informació. Un periòdic publica la següent informació:

Segons una persona que freqüenta determinats cercles on se tira de la oreja a l'oreja, qual nom ens ha pregat que no diguéssim, l'infelicitat Jalon i el capità Sánchez se coneixien de fa poc temps.

Potser per la coneixença amb el capità Jalon, els dos s'han relacionats amb la filla del senyor Polo i Peyrolon.

El Circol Militar una temporada, en Sánchez i en Jalon pensaven en associar-se per emprendre junts un negoci de joc i els mateixos informes asseguruen que un grup, que estigué al Casino Militar, per més senyes granades, coneix perfectament les relacions de negoci que una temporada uniren el capità i an en Jalon.

Per si aquestes referències, que esmentem de gran importància, poguessin servir al sumari, recomanem a la policia que averigui el parader de l'esmentat grup, puxi ens consta que les manifestacions fetes a nostre reporter són de persona seria i ben enterada.

Alegreixen aquests informes que el capità Sánchez exercia una gran influència sobre el seu consoci Jalon, fins al punt que aquest li tenia veritable pànie.

Ha anat en les informacions d'aquests dies el nom de la noia Mariquita, íntima amiga de Maria Lluïsa, la que coneixia les relacions amoroses entre aquesta i el senyor Jalon.

Ademés coneixia molt la vida que portava la filla del capità i amb seves declaracions podrien lligar-se importants capes.

Els projectes de Hisenda. El ministre d'Hisenda sosté tots els projectes parlamentaris presentats pel senyor Navarro Reverer.

Ascensos militars. Avui s'ha fet pública l'anunciada combinació militar a que dona lloc la pro-

visió de les vacants existents en el generalat.

Ascendeixen a generals de divisió els senyors González Montero, Esteve Rosa, comte de Aguilar de Inestrella, i Carrasco i Mora i Mur.

A generals de brigada els coronels García Moral, Ceballos, Sánchez Andino, Marchesi Aguado i Carreras.

Son destinats: al Govern militar del Ferrol, el general Moló; a la subdirecció de la remota, el general Souza, i al Govern militar de Figueras el general Fernández Ortiz.

Se confia el mando de la segona brigada de la setima divisió, al general Romero Biedman; el govern militar de Palma de Mallorca, al general Brualla; i el mando de la brigada que està a la Coruña al general Garriga.

Sobre una acusació. Madrid, 22, 4'15 tarda. Amb gran insistència s'ha vingut parlant aquests dies en els periòdics i fins el mateix director general de seguretat, senyor Mendez Alanis, se n'ha fet res, de que el capità Sánchez havia tingut relacions carnals amb la filla.

El jutge, senyor Ochoa, segons referències que ha arribat a nosaltres, se va creure en el deure d'averiguar lo que hi hagués de cert en l'assumpte.

Amb aquest motiu, sembla que durant un dels interrogatoris a que ha sotmès al capità Sánchez tingué de fer-li, sense preparació, de manera imprevista, una pregunta concreta respecte a l'assumpte.

Nostres informes són que al sentir la pregunta el capità Sánchez protestà indignat de semblant acusació, dient amb gran energia que amb ell se podia fer tot lo que's volgués menys l'encar-hi injurios que rebutjava amb tantes les seves forces.

Davant d'aquestes paraules, al semblar sinceres, el jutge no insistí en la seva pregunta.

Posteriorment, a l'interrogar a la joia Maria Lluïsa, el senyor Ochoa, en la mateixa forma imprevista i observant atentament a la noia, li feu semblant pregunta.

Maria Lluïsa mirà espantada al jutge i posant-se a plorar exclamà:—Sols faltava que se m'atribuís semblant indignitat. Se m'ha portat per totes parts, en altra ocasió contra mi tota classe de accions i ara se m'acusa d'una tal monstruositat.

Davant la excitació nerviosa i l'amargor de la noia, el jutge no volgué insistir i procurà consolar-la, dient que sols en compliment d'un deure s'havia cregut obligat a entrar en detalls que repugnen a tota persona que conservi la vergonya.

Antecedents. Coruña.—Han causat aquí impressió les notícies relacionades amb el crim atribuït al capità Sánchez.

Se recorda que aquest penetrà un dia en un circ on se jugava i va perdre en el joc la paga que acabava de cobrar. De sobre, segons se diu, tregué el revolver i amenaçava amb fer-ho, s'apoderà d'unes mil pessetes que hi havia a la taula i se'n desapareixí.

En altra ocasió intentà assaltar la casa d'una tia de la seva dona, que residia en l'immediat poble d'Arteijo, essent rebut a trets per aquella, que és dona de molt valor.

Festa. Madrid, 22, 5'15 tarda. Avui, com dia de festa, no actua el jutjat en les diligències del procés Jalon.

Sobre una desaparició. Coruña.—Se parla amb insistència de la conveniència de fer excavacions en la cantonada número 6 del carrer de Vera, a on va viure el capità Sánchez, perquè se diu que potser se descobriren misteriosos vestigis.

Se relaciona això amb el descobriment del cadavre del Joan Manel Pérez, de 56 anys, veí de Múria, que va desaparèixer de casa seva en 1903.

Aquest havia vingut a la Coruña, a cobrar un cheques de 5.000 pessetes. Va posar a la fonda del senyor Sánchez i no se n'ha sabut mai més res.

La potabilitat de les aigües. El Liberal publica avui un altre article del doctor Turó rebutant l'informe del Col·legi Mèdic de la província de Barcelona sobre la potabilitat de les aigües que l'Ajuntament ha acordat adreçar.

Diu que aquesta qüestió devia haver-se estudiat amb abundància i amb severa anàlisi; però el Col·legi Mèdic de Barcelona, de fet, no ha basat amb la lectura d'altres treballs emesos amb un fi molt distint del que el Col·legi s'ha proposat per a llençar-se temerariament a raonar sobre lo que altres digueren interpretant-ho desde un punt de vista especialíssim i fins treient conclusions que els autors d'aquells treballs s'abstingueren de formular.

En aquest informe no's trobarà ni un sol dit, ni un anàlisi, ni una observació original, res objectiu, en fi, que persuadeixi al lector.

L'autor de l'informe parla sempre per referències. De la seva lectura se treu la convicció de que no ha vist la comarca de que parla, ni coneix les instal·lacions, ni els mètodes de formulació, ni tampoc com a conèixer per a parlar del assumpte amb coneixement de causa.

Obsessionat amb la idea de declarar impotables a ultrança les aigües, sols se preocupa de acumular arguments en apoio de una tesis personalíssima, escrivint atropelladament una al·legació ad pacandum.

Be fa el ponent en guardar l'anònim. Un informe així mereix quedar inclòs en el terme de la falsedat.

Vegim-se diu—les proves del judici que he formulat.

Una comissió d'enginyers de l'Estat va emprendre, fa alguns anys, els estudis de la comarca del riu Llobregat, desde Casallunya fins al mar. Se desdigué la formació geològica de les dues capes impermeables entre les que s'embarassa l'aigua en la càrrega, explicant el funcionament dels pous artesians que han sanejat la comarca, així com l'origen de les aigües que'ls alimenten, i a manera d'apuntament per a l'història del delta se'n constata que les aigües del Llobregat són de mala qualitat per la excessiva gradació hidroclimàtica i perque arrogeguen la secreta de les densíssimes poblacions i de les innombrables fàbriques que'ls riu travessa.

Abans d'entrar la comissió en aquest estudi parla incidentalment d'una concessió per al proveïment de Barcelona, situada en el terme de Cornellà i que suma 400 litres per segon.

El ponent de l'informe de marres recull amb aviesa lo de la mala qualitat de les aigües, i molt trempadament i com qui cau d'un niu, atribueix tan aquesta honorable comissió la conclusió de que les aigües que tracta de comprar l'Ajuntament són impotables.

Hi ha que curre d'espatles davant de tanta lleugeresa—diguem-ne lleugeresa, però a que sembli bé—. Els 400 litres per segon de que parla la comissió d'enginyers, derivats dels subalves del Llobregat fins al terme de Cornellà, pertanyen a una concessió abandonada per ser realment impotables les aigües que li ministra. I aquesta concessió no té que veure, ni remota ni proxima, amb les instal·lacions immediates al poble de Cornellà, els tres pous de les quals són alimentats per aigües d'uns 30 metres de profunditat que ni descendeixen amb les aigües ni s'ajunten amb les aigües del riu. Un d'aquests tres pous, el que dona més rendiment de les aigües que tracta de comprar l'Ajuntament, fou

alumbrat molt avençat l'any de 1909, és a dir, acabats ja i publicats els treballs de la comissió de l'Estat.

Es inexplicable. ¿A què vè el treure a col·locar els treballs dels enginyers respectables, fent-los a dir lo que bona ment no diuen? Si se'ls cridés per l'Ajuntament a informar sobre la impotabilitat química de les aigües de que's tracta, dirien amb sinceritat que no son ells els cridats a resoldre aquest problema tècnic.

De la mateixa manera que explota el ponent la memoria de la comissió, s'apropia també en la Junta provincial de Sanitat quan se preocupava del perill dels dipòsits domèstics i dels medis més adequats per a prevenir-ho, i encara que se parlava de que'ls germens patògens que en ells poden desenvolupar-se, podrien procedir de les aigües del Llobregat, és en aquest punt el seu llenguatge tant ambigu que ningú està autoritzat per a treure la conclusió de lo que havien declarat.

Lo propi li succeïx quan explota en favor de sa tesis els treballs del Laboratori Bacteriològic. Se cega en aquest punt fins a un extrem tal que no adverteix que si realment és cert que aquests treballs són contradictoris no poden ser considerats com a demostració de que aquestes aigües són impotables. El perill que's contradiu no és tal però, és un testimoni fals que'l ponent mai no rebutja. Seria més posat en raó que's menyspreessin per puls els seus treballs. Mes, reputar-los valders quan declaren la impuresa d'aquests manaments i recusar-los quan afirmen sa pura, és tan il·lògic que sols se concibeix en un enteniment ofuscant per la passió.

Lo que deuria reclamar el ponent son nous anàlisis per sortir de dubtes, però sia que's tem que aquests nous anàlisis ratifiquin la conclusió sentada pel Laboratori, sia que'l ponent no estima en tot son valor aquestes demostracions objectives, posposant les als desvaris del rahonament, això és que no's preocupa gran cosa d'aquestes friccions.

L'informe posa en boca de la comissió d'enginyers de l'Estat conclusions que aquesta comissió no ha formulat, i atribueix a la Junta de Sanitat acords que no adopta. Ademés, estima els treballs del Laboratori quan s'interpreten de manera que afavoreixen la tesis que sosté i's desmenten quan la perjudiquen.

Com a final digne de tan estrany document diguem que'l ponent, l'apellidat supremament, ha fet a un R. D. inspeccionar algú que estudiaria química en la època d'Espartero, i allà quedà, i que'l me entranyable amic l'Enric Moles ha posat ja a la picota.

Quan s'insinuà que'l Col·legi Mèdic devia intervenir activament en la discutida qüestió de les aigües, se demanà l'assumpte de les nombroses corporacions científiques que existeixen a Barcelona. Aquestes corporacions, que en altres empreses s'han posat generosament al costat del Col·legi, unànimament se mantingueren en un retraïment significatiu.

El ponent, oblidat de la funció augusta del Col·legi, com qualsevol advocat de menor quantia s'atè al text legal i amb tanta tenacitat que no arriba a concebir que pugui opinar-se que una aigua sia potable quan la llei la declara impotable. Me sembla que un criteri semblant, que posa un Decret per damunt de la ciencia, és molt estrany; però al ponent d'aquest informe i al Col·legi que l'aprova els sembla la cosa més natural del món.

L'informe ho s'aprovà en Junta magna; s'aprovà en família, en el si de la Junta Directiva, lo que no va impedir que's donés a la publicitat amb el títol de informe del Col·legi Mèdic de la província.

Ni la Junta en plé l'aprova. Alguns individus de la Junta varen dimiir, i els més aquell dia se quedaren a les seves cases. Dels 25 individus que componen la Junta Directiva, assistiren a la sessió decisiva sols 7, i d'aquests 7 hi ha encara qui assegura que varen creure amb la major bona fe que's tractava d'un dictamen de tràmit ordinari que devengava honoraris per a la corporació.

A Madrid no comprenen aquestes coses, ni concebeixen que sigui possible, i és que a Madrid no s'entenen de lo molt avençat que està entre nosaltres la industria de la potabilitat.

Els projectes econòmics. Madrid, 23, 12'30 matí. La xifra del presupost dels gastos fluctua entre 1.160 i 1.170, i el d'ingressos entre 1.200 i 1.210 milions.

Realitzada aquesta primera etapa en lo que a Hisenda se refereix el Govern, en que's discutiran els projectes del senyor Navarro Reverer, en la proxima, o sia la que comença en octubre, presentarà el senyor Suárez Inclán projectes seus sobre la reforma dels impostos.

En els cercles financers se parla amb insistència, i algun diari acull el rumor, de que ademés del projecte de presupost ordinari per a 1914 amb augment de gastos i un imaginari superàvit, se presentarà un altre presupost de reconstitució, però no se sab per quina quantitat.

El on ministre de Foment. Han conferenciat novament el president del Consell i el senyor Gasset, per a tractar de la cartera de Foment.

A primeres hores de la tarde ha visitat el senyor Suárez Inclán al senyor Gasset.

L'entrevista ha tingut gran duració. Han quedat d'acord respecte als recursos que en tota sa integritat han de ser concedits per al desenvolupament dels projectes aprovats per les Corts a proposta del senyor Gasset.

La Mancomunitat. A les nou de la nit ha tornat del camp el president del Consell.

Ha dit que en la conferència del matí amb el senyor Montero Rios s'ha ocupat del projecte de Mancomunitats.

La discussió d'aquest començà immediatament que s'hagi acabat en el Senat el debat polític.

Un periodista li ha preguntat si havia conseguit que el senyor Montero Rios presidís les sessions en que l'expressat projecte se discutís, contestant-li:

—No ho sé: lo que si puc dir-li és que el senyor Montero Rios i jo estem d'acord respecte a la discussió.

«La Correspondencia de España», diu lo següent:

«El Govern veurà amb gust que prosperi el projecte de llei de Mancomunitats, però tenim entès que no farà de sa aprovació qüestió de Gabinet».

El debat polític al Senat. El primer dia de sessió en el Senat, el senyor Polo i Peyrolon explicarà la seva interel·lació sobre política del Govern.

En Weyler. Sembla que en vista de indicacions fetes pel general Weyler no figurarà aquest entre'ls agraciats amb el Toisó d'Or.

Lo que diu en Ferrandiz. El general Ferrandiz, ex-ministre de Marina, parlant amb un periodista, ha dit que en les seves polítiques d'aspecte de major gravetat és el domèstic.

El superàvit de que's parla és una ficció.

França té una riquesa que duplica la nostra.

Nostre presupost ja arriba a la tercera part d'aquell.

Milions i milions i la vida se fa difícil la producció miva i el descontrol de la nació s'estanca.

Després la sangria africana que s'obre,

«Quines compensacions tenim?» «La del decor? ja'ns ho diran».

Llegies i llegies de terra infeconda, gastos tremendos.

Abans ens treia la son el tenir a França pel Nord; ara la tenim pel Nord i pel Sur, i ens va a succeir lo que'ns passava a Cuba amb els Estats Units.

El dia que'ls trets dels ferits sovintegen, que sovintegen, i avui matí un soldat de la veïna República i demà deu, França, a preteix de la pacificació de la part que no pacifiquem, se'n riurà dels tractats i ens manarà arreconar-nos a la banda d'aquí de l'Estret.

Però, en fi, Espanya a pesar dels revessos ha tingut corda per anar tirant; també tirarà d'aquí endavant.

Sol·licitut. Un recluta ha sol·licitat el ministre de la Guerra, que'ls cinc mesos que, dividits en dos períodes de temps, deu permanèixer en files, com acullit als beneficis de l'article 258 de la vigent llei de reclutament, pugui servir-se sense interrupció, per convenir aixís als seus interessos.

El general Luque ha dictat una disposició, que publica el «Diario Oficial», accedint a lo sol·licitat pel recurrent.

Mitings. La Casa del Poble organitza varis mitings, a Madrid i provincies, per a demanar la derogació de la llei de Jurisdiccions i que no s'augmentin els armaments.

La diada. La professió del Corpus s'ha celebrat a Madrid amb la solennitat de costum.

Notes del Palau. Amb motiu de la festivitat del dia, el Rei no ha despatxat amb els ministres.

Ha dit missa en ses habitacions particulars i ha passat lo restant del matí treballant en son despatx.

La Reina Victoria, acompanyada de la seva dama particular, ha passejat per la Casa de Camp.

A fins d'aquest mes marxaran a la Granja les forces d'alabarders que prestat allí servei durant l'estada dels Reis.

A una de la tarde ha sortit el Rei amb automòbil, acompanyat del quef de sa casa particular, i s'ha dirigit al quarter de l'escolta real, on els quef oficials de dit cos, se reunien en fraternal banquet.

Ha presidit el Rei, tenint a la seva dreta a l'infant don Ferrán i al general Anzar i a la seva esquerra al general Marchesi, fins avui coronel de l'esquadra.

Per al mando de l'esquadra de l'escolta real, s'indica amb fonament al coronel don Joan Prim, marquès de los Castillejos.

Del procés sensacional. Com que avui no ha actuat el jutjat instructor, s'han adquirit pocs detalls relacionats amb el succeís Jalon.

A falta de notícies relatives a diligències del jutjat, podem comunicar a alguns incidents que van coneixent-se.

Se conta que'l capità Sánchez acostuma a jugar en el Casino Militar, fent postures petites perquè se sabia que no era la seva situació molt falagueria i tenia nombrosa família i com a tunc ingrat el seu sou de capità.

Desde fa 15 o 20 dies jugava més fort, posant en perill quantitats d'alguna importància, lo que va estranyar als que'l coneixien i estaven enters de la seva situació. En aquests dies feia jugades de 40 i 50 pessetes, sumes exorbitants si's té en compte que abans no passaven les postures d'un duro.

Anit, abans de retirar-se'l jutjat de la Casa de los Canónigos, va rebre dues importants declaracions.

Comparegueren davant del jutge el cotxer núm. 95 i l'interprete d'un Hotel. Ambdós se ratificaren en tots els extrems que alcansa sa primera declaració i alegaren detalls interessantsíssims.

Segons varen dir, als pocs dies de publicació en els periòdics aquest dato relacionat-lo amb el succeís de la desaparició del senyor Jalon, foren visitats ambdós pel capità Sánchez, el qual, després de grans rodeigs, els va pregar que amb tota reserva guardessin el secret de l'aventura.

Els li preguntaren:—Qui ho va a preguntar al jutge, per exemple—conterà.—¿Com va a saber-ho?—¿Qui sabí digué el capità.

Després de incessants indagacions ha pogut averiguar la policia que'l capità Sánchez va inscriure com a filla ilegítima seva i de la seva esposa a una noia en el Registre Civil del jutjat, en l'any 1912, corresponent a la Escola Superior de Guerra. La seva esposa legítima se trobava a l'Extranjeria aleshores. La nota de la inscripció està escrita de puny i lletra del capità Sánchez i ha sigut entregada al jutge.

La nena inscrita va morir en el passat mes de janer, i a sa mare, que sembla ser Maria Lluïsa Sánchez, l'assistí una llevadora que la policia té detinguda.

El capità Sánchez tenia sis cabres que les hi guardaven en una casa dels afores de Tetuán de las Victorias.

La nit del dia en que l'agent Bordas i l'inspector Griman descobriren restes humans a la clavaguera de sota de les habitacions del capità, se practicà un registre a Tetuán, car se sabia que'l diumenge següent al que després ocorrer el succeís la família del Sánchez, acompanyada de la xicota del capità, anaren allí a venerar portant dues cistelles grans. El registre fou infructuós.

«La Tribuna» diu que si la policia se vol enterar on se vegeten Maria Lluïsa i Jalon, pot donar-se una volta per cert carter el nom del qual acaba en punta i està prop de la plaça en la que progresen tots els que hi viuen (el carrer de la Espada).

Se conta que en Manuel Sánchez, essent cabo a Cuba, forà una breixa en la que apuntaven centenars de fusells inscrites llensant-se darrerà un soldat acribellat a trets. Fou felicitat pel seu valor, i desde allavors la fortuna li somrigué passant d'ascens en ascens fins a oficial.

Com detall del seu instint criminal se diu que sempre que malla a un enemic no deixà de portar a sos quef un membre, mà o peu, i que quan fou oficial exigia dels seus soldats que fessin lo mateix.

Els inspectors Maqueda i Escudero han practicat un registre en una casa del carrer de Atocha.

S'assegura que'l groom del Circlo de Belles Arts ha reconegut en una pila de robes diverses les que creia portava la joia que anà a canviar la fitxa, i que aquestes robes pertanyen a Maria Lluïsa.

El senyor Mendez Alanis ha manifestat que no és cert lo que publiquen alguns periòdics respecte a declaracions seves sobre l'assumpte Jalon.

No ha anat ni puc afirmar—ha dit—una manera categòrica que'l capità Sánchez sigui l'autor del crim. Unicament he exposat el meu criteri de que les persones del capità Sánchez i la seva filla pels antecedents i dats sinistrats, estan relacionats amb la desaparició del senyor Jalon, però això no és més que una opinió meua que he exposat a l'autoritat judicial que enten en l'assumpte.

Ingressos de la Companyia de Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant

LÍNEAS	Ejemplar en explotación	INGRESOS desde 1.º de enero al 30 de abril				INGRESOS desde 1.º de enero al 30 de abril			
		1913	1912	Diferencia		1913	1912	Diferencia	
		Plas. Cént.	Plas. Cént.	Plas. Cént.	Plas. Cént.	Plas. Cént.	Plas. Cént.	Plas. Cént.	Plas. Cént.
Antena xarxa.	2.965	2.791.181,57	2.811.099,91	- 19.918,34	29.911.327,14	29.183.183,37	+ 728.143,77		
Xarxa catenats.	719	1.682.130,31	983.919,90	+ 1.698.211,41	12.985.975,74	11.930.412,91	+ 1.055.562,83		
Tota la xarxa.	3.684	3.876.809,88	3.805.019,81	+ 73.790,07	42.897.302,88	41.113.596,28	+ 1.783.706,60		
Barcelona, 20 de maig de 1913.—P. El secretari del Comitè, <i>Felip Blane</i> .									

imitacions i falsificacions i en
cada capsa el sello (imprès en la
i Comp.ª, Moncada, 20 (Barcelona)